

Aleksander Nawarecki

"Folklor i etnografia w dylogii Haliny Auderskiej "Ptasi gościniec" i "Babie lato"

Biuletyn Polonistyczny 23/4 (78), 223

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ BUDREWICZ Tadeusz: Folklor i etnografia w dylogii Haliny Auderskiej "Ptasi gościniec" i "Babie lato". "Rocznik Naukowo-Dydaktyczny WSP Kraków" z. 68. Prace Historyczno-literackie VII, Kraków 1978, s. 233-249.

Przyjmując tezę o konieczności analizy zespołu znaczeń transponujących etnografię i folklor w obręb utworu literackiego, interpretuje autor dwie powieści H. Auderskiej. W pierwszej części dylogii przeważają opisy etnograficzne, dotyczące wyłącznie Polesia, w drugiej - folklorystyczne, rozszerzone do wiezzeń ogólnosłowiańskich. Przesunięcie owo jest konsekwencją rozwoju świadomości bohatera, uczestniczącego w przemianach historycznych. Dla pełniejszego odczytania utworu poprzez odwołania do folkloru analizuje autor "poetykę adresata" odnarratorskiej relacji. Stwierdza dwa sposoby funkcjonowania folkloru i etnografii w omawianej dylogii: oparty na naukowo poświadczonych realiach folklorystycznych i symboliczny.

BP/78/33

A.Naw.

/II/ BUJAK Jan: Lwowska księga jubileuszowa 50-lecia pracy literackiej J.I. Kraszewskiego. "Rocznik Naukowo-Dydaktyczny WSP Kraków" z. 68. Prace Historycznoliterackie VII, Kraków 1978, s. 71-76.

Autor przedstawia genezę powstania projektu drugiego tomu lwowskiej "Księgi jubileuszowej" poświęconej J.I. Kraszewskiemu oraz wyjaśnia przyczyny zaniechania zamiaru. Inicjatorami edycji byli ówcześni redaktorzy "Ruchu Literackiego", Tadeusz Żuliński i Agaton Giller. Zgodnie z ich zamysłem "Księga" miała ukazać tę część dorobku Kraszewskiego, która z powodów cenzuralnych i politycznych nie mogła być uwzględniona w tomie warszawskim. Przeciwnikami przedsięwzięcia byli: Karol Estreicher, Władysław Bełza i sam Kraszewski (względy polityczne). W artykule przytoczono obszernie fragmenty korespondencji Gillera do Kraszewskiego oraz Estreichera do Bełzy.

BP/78/34

I.S.